

Drugačne počitnice

Nihil Obstat, 12. februar 2009
M. DUPUY

Imprimatur, 12. februar 2009
M. VIDAL

CIP - Kataložni zapis o publikaciji
Narodna in univerzitetna knjižnica, Ljubljana

821.133.1-93-32

BONNEWIJN, Olivier

Drugačne počitnice / Olivier Bonnewijn ; [ilustracije] Amandine
Wanert ; [prevod Jana Pinterič]. - 1. izd. - Ljubljana : Emanuel, 2013. -
(Zbirka Dogodivščine Pepija in Tinkare)

Prevod dela: Les Chausson à Paray

ISBN 978-961-93487-0-3

266608896

Olivier Bonnewijn - Amandine Wanert

DOGODIVŠČINE PEPIJA IN TINKARE

Drugačne počitnice



založba **EMANUEL**



Prvo poglavje **Nehaj, prosim te!**

V petek, prvega avgusta, je bil promet na avtocesti gost, kot se za počitniški čas spodobi. Skoraj enajstletna dvojčka Pepi in Tinkara Burja sta se peljala proti Paray-le-Monialu,¹ čudovitem mestecu v Burgundiji. Tam se bosta skupaj s svojo družino udeležila nekajdnevnik duhovnih vaj. Razpoloženje v do zadnjega kotička naloženem avtu je bilo mirno. Tobi je bil privezan na svoj mali sedež in je spal kot angelček.

1. Paray-le-Monial se izgovori [pare l monjal].

- V Parayu bi znalo biti luštno, je iznenada rekla Tinkara svoji sestrični Miji, ki je sedela poleg nje.
- Pač, ji je odgovorila ona.
- Tam se je sestri Marjeti Mariji prikazal Kristus, je nadaljevala Tinkara. Pokazal ji je svoje Srce. Tako



mi je povedala mami.

– Pač.

– Igrali se bomo in molili.

– Pač, je zamrmrala Mija. Oči ji je zakrivala
gosta zavesa črnih las.



Čisto zadaj na zadnjem sedežu je slabe volje sedel Pepi. Seveda je bil vesel, da je šel v Paray-le-Monial, vendar bo zelo pogrešal svojo hišico na drevesu, ki je bila kakor gnezdo med vejami visoke smreke. Nedolgo nazaj sta jo dokončala s prijateljem Johnom, ki je bil prav tako v avtu, poslušal MP3 in žvečil dva žvečilna gumija z okusom kokakole.

Poleg njiju si je zadnjih nekaj deset kilometrov njuna sestrica Lučka brundala vedno isti napev: »Mi gremo pa v Paray, juhej, juhej, juhej. Mi gremo pa v Paray, juhej, juhej, juhej. Mi gremo pa ...«



